

LŐRINCZ P. GABRIELLA

NAGYPÉNTÉKIG

*A Kredon patakon túl
A Gecsemáné kertben
Súlyos a pohár.
Péter, Jakab és János
Is alszik.
Nem imádkoznak.
Abbá!
Jaj, vedd el, Atyám!*

*Júdás csókol,
Papok elé gurul a
Csók ára.
Kötélért nyúl
Az áruló...
A fazekas mezeje
Lett Vérmező,
Harminc ezüst
Az Úr.*

*Péter háromszor
Tagad.
És hosszú az út.
Annástól Kajafáshoz,
Ki annak ipa.
A mirhás bor sem kell.
És ül Pilátus
Gabbatába,
Bűnt nem talál.
A Bárány hallgatag.
Záporoz a kérdés,
Válasz mégis egy:
„Te mondád”.*

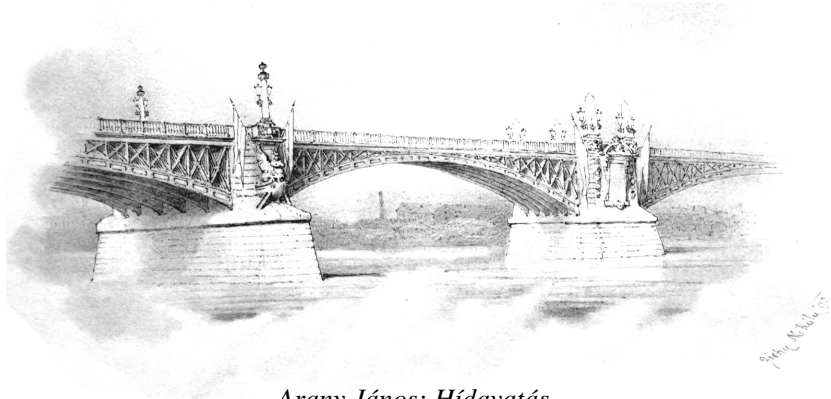
*És szabad lett Barabbás...
Csúfondáros bíbor,
Töviskorona.
Egyre kiáltják:
Imé, az Isten
Fia!*

*És göröngyös az út,
Szenvedések útja,
Küréneából jön Simon,
Viszi a keresztfát,
Via Dolorosa.
Koponya-hely,
Golgota,
Ott a három kereszten
Feszül,
Latrok közé számláztatva
Kiállt: „Elói!”
Reng a föld,
Reped a szikla,
Kettéhasad
A kárpit is.
Szentek lelkei
Indulnak útra
Őt megvallani.
Illésre vár a nép,
De a sötétség mindent
Ellepett.*

*Érintetlen gyolcs,
Érintetlen a sír.
Arimátheai József
Elkéri a testet.
Nikodémus hoz kenetet,
Mírha és aloé nedveit.
És ott fekszik Jézus teste,
És bezárul a sziklasír.*

HÚSVÉT

*Templomba vágyom,
De a súly,
Mit tíz éve már
Lábamon hordok,
Nem enged Hozzád,
Uram.
Csak fél kezemet
Nyújthatom feléd,
Sorvadt jobbom nem
Moccan...
Moss hát meg,
Istenem,
Mert feltámadott.*

Arany János: Hídavatás

OTTHON

*körülöttünk
rajtunk
bennünk
fáradnak el
napok
hetek
görbe tükrök
repedések
mindig álmos
vén hegyek
szerte foszló
szép remények
rozsdamarta
gépezet
körül ölel
körül ölel
örök titkos
szerkezet*

*kopott padlón
szóttas pokróc
szakadozott
dunnahaj*

*fáradt világ
fáradt tárgyak
mindig hangos
jajgatás
hogyha mégis
messze mennél
nem fogad be
senki más*